

Fitxa tècnica

Guió Sôshi Masumoto **Fotografia** Takehiro Goto **Interpretació** Naomi Nishida, Shûgo Oshinari, Haruka Kubo, Miwako Ichikawa, Aino Kuribayashi, Miku Uehara, Kanata Hosoda, Makoto Ashikawa, Jin Katagiri **Durada** 104 min **Gènere** Drama **Llengües** Japonès, amb subtítols en català

Sinopsi

La "família" de la Haruko és una mica diferent de les altres. És mare soltera i viu amb el seu fill Riku, la seva amiga Meiko i la parella de la Meiko, en Sorao. Un dia, rep un missatge de text de la seva vella amiga, l'ara famosa *influencer* Tomoko, demanant a la Haruko que autoritzi que la seva filla Yuko, de 17 anys, participi en el seu programa de l'escola d'art d'estiu. I així comença un estiu d'autodescobriment per a la jove Yuko, atrapada entre intentar estar a l'alçada del llegat de la seva famosa i elegant mare i descobrir el seu propi camí. (FilmAffinity)

Crítica

Les pel·lícules dedicades al tema de la majoria d'edat són sempre populars ja que el públic a què van dirigides coneix de primera mà les angoixes de l'adolescència. És possible que us sentiu superiors als maldestres protagonistes, però claríssimament us podeu identificar amb ells. Tanmateix, si endinsar-se a la pel·lícula és en si una angoixa, també és possible que tingueu moltes ganes d'escapar.

Around the Table, la pel·lícula dedicada a la majoria d'edat de Soshi Masumoto, no és gaire profunda, però és singularment lleugera, amb la mateixa atenció als problemes de la insípida protagonista que als àpats, fotografiats molt amorosament, que els personatges consumeixen amb delit.

La pel·lícula va comptar amb el suport de Hokuoh Kurashi no Doguten, una pàgina web japonesa, molt popular que comercialitza productes d'estil nord-europeu que decoren per tot arreu la casa on la protagonista passa les vacances d'estiu i també el restaurant que dirigeix la seva famosa mare. De la mateixa manera, l'escola d'art on fa un curs de preparació universitària, podria aparèixer en una bona revista sobre racons amb estil retro de Tòquio, i la seva nerviosa immersió al món dels adults podria ser una festa organitzada per una firma de disseny de moda. Així doncs, la pel·lícula és una delícia per a aquells que pensen que treballar per a Hokuoh Kurashi no Doguten (traducció: eines d'estil de vida del nord d'Europa), o en algun altre lloc semblant, és com viure en un paradís professional.

La pel·lícula se centra en la Yuko (Aino Kuribayashi), una adolescent alegre que de sobte aterra a la casa de la Haruko (Naomi Nishida), una vella amiga de la seva mare. Allà coneix en Riku (Uta Yorikawa), el simpàtic i tímid fill de la Haruko, que és dos anys més jove, la Meiko (Haruka Kubo) i en Sorao (Shugo Oshinari), una jove parella que viu més o menys permanentment a casa de la Haruko.

Les expectatives que es podien generar a partir d'aquest grup, poc convencional, de joves, s'esvaeixen ràpidament quan la Yuko entra a l'escola d'art i coneix l'Akane (Miku Uehara) i la Yudai (Kanata Hosoda), els alumnes estrella del curs de preparació. Tot i que la Yuko es troba a la part inferior del grup de talents de la classe, la pèl-roja i oberta Akane i l'excitable i innocent Yudai es fan amics seus i sembla que tot va bé.

La Yuko, però, viu a l'ombra de la seva mare, la Tomoyo (Miwako Ichikawa), una famosa guru de l'estil de vida i xef que ha controlat tots els aspectes de l'existència de la seva filla. Amb la intenció d'escapar de la influència global de la seva mare, la Yuko es va inscriure al curs, però aviat dubta de si l'art és la seva vocació. De fet, en una seqüència pensada per ser divertida, es pot veure que fracassa en tot el que intenta, des d'anar en monopati fins a convertir-se en una youtuber. Sense identitat pròpia, ella sempre parla contínuament de la seva coneguda mare a tothom, fet que ràpidament es torna molest.

No obstant això, és difícil odiar l'heroïna incerta o qualsevol altre dels personatges, que en el fons tenen bon cor i fins i tot són simpàtics. De fet, la seva mare Tomoyo demostra no ser tan terrible i en canvi apareix com una persona benintencionada que l'únic que vol és el millor per a la seva filla. Fins i tot perdona la Haruko quan la seva antiga amiga li fa una visita inesperada, després d'un període de dues dècades, i li descarrega totes les seves gelosies i ressentiments acumulats.

Les veteranes i polifacètiques Nishida i Ichikawa donen a aquesta pel·lícula moments de tensió dramàtica, així com un agraït alleujament còmic de l'angoixa adolescent que els envolta. Aquests moments, però, són massa breus, ja que les dues dones es submergeixen nostàlgicament en el seu passat mutu a través de vells records.

Mark Schilling - japantimes.co.jp